

Marijs Boulogne maakt komaf met seksisme in "Marzipan or Plexi"

door Liv Laveyne

Vrouwen die mannen haken

Zo zoet als marsepein, zo ongrijpbaar als achter plexiglas. Zo is soms de vrouw. En ook theatermaakster Marijs Boulogne. Met haar hoogsteigen logica en prikkelende fantasie zet ze een bijzonder scherp vrouwbeeld neer. Op het WoWmenfestival, over gender en vrouw, presenteert ze Marzipan or Plexi, een Engelstalige sprookjesmusical over een zeemeermin, een aanstaande moeder en een zombieprins.

Door Liv Laveyne

In een paleis heeft de laatste telg van een duistere koningsfamilie slechts één grote hobby: een diepzeeaquarium. Hier leven de mooiste creaturen uit de zee. Onder hen Plexi, een sensuele zeemeermin. Ondertussen moet de prins wel een bruid hebben, maar wie wil met hem nu trouwen? En dan verschijnt de mooie Marsepein ten tonele?

Onderwaterfantasie

Als kind al verzon Marijs Boulogne schaamteloos en naar hartenlust verhaaltjes voor al wie zin had om te luisteren. "Ik hou van het creëren van een fictieve waarheid die iedereen kan doen lachen. Maar ik haat liegen. Dat is namelijk iets heel anders. Kunst maken is voor mij net heel erg niet liegen. Marzipan or Plexi gaat voor mij over de vruchtbare vrouw en haar kinderwens en zwangerschapsvrees", zegt Boulogne (31). "Het gaat over seksisme, de strijd tussen de seksen en dus ook over (politieke) macht en zelfs het (Belgische) koningshuis. De levende muze voor dit stuk was prins Laurent van Saksen-Coburg, vooral in de tijd dat hij meer in honden geloofde dan in mensen. Hij stond model voor de zombieprins. Verschillende fantasieën verenigen zich in dit stuk. Een psychiater zou er waarschijnlijk een dik boek over kunnen schrijven, maar het gemakkelijkste blijft om zelf met het stuk te komen lachen."

Marzipan or Plexi vermengt dans, zang en poppentheater in een onderwatermusical, met een zingende zeemeermin en een koor van visjes. Toegankelijkheid is voor Boulogne geen statement, maar een evidentie. "Gewoon duidelijke en hilarisch goede stukken, die jaren meegaan en zichzelf verkopen zonder extra middelen aan promotie, zulke stukken zijn blijkbaar zeldzaam. Anders zouden anderen mij niet voortdurend vragen: "Hoe doe jij dat toch?" Het is nochtans logisch: maak gewoon een populair stuk, in plaats van hermetische kunststiltes op scène te zetten."

Boulogne situeert haar verhaal niet toevallig in een onderwaterwereld. "Communicatie, waar het allemaal om draait in het samenleven, is gemakkelijker onder water. Vissen en andere zeebewoners communiceren via trillingen en elektriciteit, omdat water beter geleidt. Hun samenwerkingen verlopen vlot. Voor mij zouden vissen perfect in de politiek mogen en de wetten verzinnen die ook voor mensen gelden."

De vissenkostuums waarin Boulogne haar performers hult, zijn gehaakt van glinsterende stoffen in allerlei kleuren. De prins op de scène is een pop, met gehaakte ingewanden en een stoffen hart. Dat haakwerk komt wel vaker terug in het werk van Boulogne. "Gehaakte massa"s zijn licht en samendrukbaar, dus transporteerbaar. Daar moet je als maker aan denken als je wilt dat je stuk goedkoop kan voortleven en spelen op verplaatsing. Haken geeft je bovendien de mogelijkheid om zelf je decor te maken uit restjes: gewoon door de verschillende materialen, draden en stoffjes, op gelijke wijze te verknippen en met elkaar weer te verbinden."

Arm theater,

rijk aan fantasie

Zeven jaar geleden verbaasde Marijs Boulogne met haar afstudeerproject Endless Medication, door rechtstreeks van de schoolbanken van het RITS door te stoten naar het Kunstenfestivaldesarts en de selectie van het Theaterfestival. In die voorstelling figureerden een watermeloen, een plastic baby, een zaklamp en een accordeon in een mystiek verhaal vol broeierige, vrouwelijke seksualiteit. Later volgde onder meer haar reeks Excavations, waarin ze een minutieus gehaakte babypop anatomisch ontleepte. De afgelopen jaren leek het echter wat stil geworden rond Boulogne. Althans in Vlaanderen, want in het buitenland was ze wel succesvol. In Ljubljana maakte ze de Balkanversie van Endless Medication in het Servo-Kroatisch en Sloveens. Vjecna Medicatija speelde er ondertussen al meer dan tachtig keer en won de award voor beste performance op het grote internationale Forever Young Festival in Belgrado. Ondertussen toert Boulogne ook nog steeds met La leçon d'anatomie en The Anatomy Lesson, waarmee ze binnenkort

zelfs in Seoel op het Bomfestival staat.

Maar Brussel blijft voor de ingeweken Limburgse haar favoriete biotoop, hoewel dat niet zo voor de hand ligt. "Het moeilijkste is om als arme kunstenaar in Brussel een betaalbare woning te vinden en dan liefst ook nog eens in een veilige buurt, als je als vrouw niet iedere dag aangerand wilt worden. De sfeer kan in Brussel immers erg grimmig, heet en gevaarlijk zijn. Daar wordt al jaren veel te weinig aandacht aan besteed." Inmiddels heeft Boulogne een veilige, betaalbare woning gevonden. Dat het er voortdurend binnenregent, neemt ze erbij. "Ik steek liever al mijn geld in mijn stukken, sparen moet ik later maar doen. Het rare is echter om met de absurditeit van de werkelijkheid om te gaan: ik pendel voortdurend tussen driesterrenhotels en mijn eigen krot. Maar daarover moet je zwijgen, want dat hoort niet bij het entertainment dat je komt vertegenwoordigen."

WOW, "t is een vrouw

Marzipan or Plexi sluit aan bij het WoWmenfestival, dat focust op gender in de podiumkunsten en meer bepaald de vrouw. Het aantal vrouwelijke regisseurs en vrouwen in hogere bestuursfuncties is bijzonder gering in verhouding tot het aantal mannen binnen de culturele instellingen in Vlaanderen. Dat blijkt uit een studie die naar aanleiding van het festival gepubliceerd werd. Het verwondert Boulogne niet. "De pijnpunten zijn bekend: er is meer en alternatieve kinderopvang nodig. Ook 's avonds, want als artiest ben je vaak net dan uithuizig. En er is nood aan goed werk in een sekseneutrale ruimte. Ik heb feministen, die ergens aan de top staan, horen zeggen: er bestaat geen glazen plafond in je carrière. Daarboven wacht alleen een mannelijke maffia: een samenshooling van de grootste paternalisten en vettigste seksisten."

Tot en met zaterdag in de Kaaistudio's, Brussel. Daarna op tournee.

www.kaaitheater.be

marijs boulogne:

Dit stuk gaat

over seksisme,

de strijd tussen

de seksen, vruchtbare vrouwen en zwangerschapsvrees

n Een zingende zeemeermin en een koor van visjes maken van Marzipan or Plexi een heel toegankelijke voorstelling. De vissenkostuums zijn gehaakt van glinsterende stoffen in allerlei kleuren.

Publicatiedatum : **2010-03-25**

Sectie : **Cultuur**